

eiernes Stilling ved denne Lov er bleven mere betrygget end tidligere, at de vel ere stillede saaledes, at de ere nødte til hurtigt at efterkomme deres Forpligtelser, men at deres Forpligtelser her dog ere blevene kempelige fortolkede, bestemt fastsatte og indskrænkede efter min Mening ikke saalidet under hvad man maatte vente at kunne faae gjort gjældende ved Domstolene.

Ordføreren: Jeg skal kun, idet jeg anbefaler Lovudkastet til Vedtagelse, udtale, at dersom Udvalget og jeg skulde være komne til at gaae Kirkerne for nær, idet vi have søgt at afværge Alt, hvad vi kunde ansee for Uretfærdighed imod Kirkeeierne, skal Intet glæde mig højere, end om der under Sagens forsatte Gang maatte indkomme Endringer til Fordeel for Kirkerne, og det skal glæde mig saameget mere, som disse Endringer da just vilde komme fra det Sted, som man anseer for i særdeles Grad at være Folkets Repræsentation.

Formanden: Jeg maa gjentage, hvad jeg ved tidligere Leiligheder har ytret, at det ikke er ønskeligt, at man med Hensyn til her vedtagne Lovforslag henviser til Endringer i samme fra det andet Things Side.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det skulde da være paa Grund af Navnet, at det skulde kunne siges, som den ærede Ordfører fremsførte i Slutningen af sit sidste Foredrag; thi det ligger jo uægteligt i Navnet Folkethinget; men saa maatte Thinget her jo vel blive Landets Repræsentation, og disse Ting maatte jo vel kunne veie hverandre op. Jeg maa tilstaae, at jeg er meget lidet tilbøjelig til at ønske, at Lovforslaget, som det nu er gaaet igjennem dette Thing, skulde søges ændret i det andet Thing undtagen med Hensyn til Saadant, hvad der maatte ansees som væsentlige Feil. Thingets Stilling til Sagen er en saadan, at det har udtalt sig saa bestemt og afgjørende i en vis Retning, at jeg ikke ret kan forstaae, hvorledes den ærede Ordfører, der har været saa heldig at faae sat Udvalgets og sin Mening igjennem i saa væsentlige Punkter, kan glæde sig til at

faae Loven ændret. Jeg troede ikke, at der skulde kunne være Tale om gennemgaaende Endringer i Loven. Man kan glæde sig over sin Seir, men ikke glæde sig over saa snart at komme til at forvinde den ved Endringer i det andet Thing.

Rosenvorn: Jeg vil udtale, at jeg er fuldkommen enig med den høitærede Minister i, at der ved Lovforslaget, som det her er vedtaget, er vundet Noget for Kirkeeierne, og navnlig det, at de have faaet samlet paa eet Sted en klar Oversigt over de Negler, hvorefter der hidtil er gaaet frem, og hvorefter de fremtidigt kunne vente at blive behandlede, og det er allerede en stor Fordeel fra Kirkeeiernes Standpunkt. Forresten skal jeg endnu tillade mig at komme tilbage til et enkelt Parti, der er blevet staaende. Jeg erkjender, at § 36 er en Plet; men det er ogsaa den eneste væsentlige Plet paa Loven, som jeg nu seer.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: For mig er den et Banner.

Skell: Som det jo maa fremgaae af den Deel, jeg har havt i Behandlingen af Lovudkastet, kan det ikke Andet end være mit Ønske, at det fremdeles maa vedblive at være, som det nu foreligger, og jeg kan derfor ikke dele den ærede Ordførers Udtalelse med Hensyn til Ønskeligheden af Forandringer i det. Jeg maa derimod udtale min Anerkjendelse til den ærede Minister for den Maade, hvorpaa han har taget Sagen, skjøndt Lovforslaget jo i væsentlige Henseender er blevet forandret fra den Skikkelse, hvori det først forelaa.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, bemærkede

Formanden: Jeg vil tillade mig at foreslaae, at Lovforslagets Opklæning indskrænktes til de 2 første Paragrafer, de Paragrafer, hvori der ved tredje Behandling er foretaget væsentlige Forandringer, og den sidste Paragraf. Jeg skal, hvis ingen Indsigelse fremsættes herimod, ansee dette for Thingets Mening.